



THE ALLIANCE
for Child Protection in Humanitarian Action

резюме

Мінімальні стандарти Гуманітарної Допомоги для Захисту Дитини

Редакція 2019



Альянс захисту дітей в гуманітарній сфері (далі – Альянс) це глобальна мережа операційних агенцій, академічних інституцій, керівників, донорів та спеціалістів. Місія Альянсу – підтримувати зусилля учасників гуманітарної діяльності задля виконання високоякісних та ефективних мір із захисту дітей, як серед біженців так і серед населення. Насамперед Альянс реалізує її сприяючи співпраці між установами та організаціями з захисту дітей та шляхом розробки технічних стандартів та інструментарію.

Альянс бачить світ таким, в якому діти захищені від насилля, нехтування, експлуатації та жорстокого поводження у всіх гуманітарних місіях.

www.alliancecpha.org

Цей документ містить стисле викладення Мінімально допустимих мір з захисту дітей в гуманітарних місіях (англ. Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action, CPMS) видання 2019 року. Всі принципи та стандарти в електронній версії огляду містять посилання на повний довідник.

Для додаткової інформації чи підтримки, звертайтеся в Альянс Захисту Дітей в гуманітарних місіях (Alliance for Child Protection in Humanitarian Action , email: cpms.wg@alliancecpha.org.)

Джерело: The Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, Summary - Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action, 2019 Edition, 2020.



ВСТУП

Під захистом дітей розуміють комплекс запобіжних заходів та боротьби із жорстоким поведженням, ігноруванням, експлуатацією та насиллям по відношенню до дітей. Ефективний захист дітей ґрунтується на наявному потенціалі та покращує реагування ще до настання кризової ситуації. Під час гуманітарних криз, вчасні міри підтримують фізичне та емоційне здоров'я, гідність та благополуччя дітей, сім'ї та громади.

Захист дітей рятує життя.

Захист дітей в гуманітарних місіях включає в себе спеціальні види діяльності, які провадяться місцевими, національними та міжнародними організаціями із захисту дітей. Він також включає в себе зусилля інших організацій, які прагнуть запобігти випадкам насилля, ігнорування, експлуатації та жорстокого поведження по відношенню до дітей та відреагувати на ці випадки в умовах гуманітарної кризи як через програми загального призначення, так і через комплексні.

Постраждале населення, за своїм визначенням, певною мірою вразливе до ризиків, пов'язаних із гуманітарною кризою. Діти – хлопці та дівчата віком до 18 років – стикаються із додатковими та специфічними ризиками. Гуманітарним організаціям завжди слід оцінювати благополуччя дітей, які

1. Розлучені з батьками або без супроводу;
2. Мають вади фізичного або розумового розвитку;
3. Одружені або є батьками;
4. Є головами домогосподарств;



5. Зазнали сексуального насилля;
6. Були призвані в озброєні сили або по'язані із військовою службою;
7. Належать до сексуальних менших (лесб'янки, геї, бісексуали, трансгендери, інтерсекс);
8. Живуть на вулиці або жебракують.

ПРО МІНІМАЛЬНІ СТАНДАРТИ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ В ГУМАНІТАРНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ (МСЗД)

Мета МСЗД

Метою МСЗД є підтримка всіх гуманітарних організацій у покращенні захисту дітей в їх роботі шляхом:

- Визначення засадничих принципів серед суб'єктів задіяних в захисті дітей;
- Посилення координації між гуманітарними організаціями;
- Покращення якості та підзвітності програм захисту дітей та їх результативності для дітей;
- Визначення професійних обов'язків із захисту дітей в гуманітарних організаціях;
- Забезпечення синтезу сучасної теорії та практики;
- Посилення інформаційної підтримки та комунікації щодо ризиків, потреб та заходів щодо захисту дітей.



Структура МСЗД

Кожен стандарт має аналогічну структуру:

1. **Вступ:** Загальна інформація з теми.
2. **Стандарт:** Одне речення, що узагальнює, як даний напрямок може захистити дітей в гуманітарних місіях.
3. **Основні міри:** Запропоновані методи із підготовки планів реагування, запобігання та заходів, що сприяють виконанню стандартів.
4. **Оцінка:** Індикатори, цілі та інструкції для оцінки прогресу виконання стандарту.
5. **Інструкції:** Пріоритетні задачі, етичні аспекти та нестача даних, релевантних до стандарту.
6. **Довідка:** Інструкції та інструменти для здійснення заходів.
7. **Знаки:** символи, що підкреслюють основні теми такі як переміщення або профілактика.

Ви можете знайти додаткові ресурси, індикатори та глосарій в онлайн додатку: www.alliancecpha.org/en/series-of-child-protection-materials/2019-edition-cpms

Це видання розширює:

1. Заходи, принципи та показники завдяки використанню найостанніших даних та найкращих практик;
2. Роль гуманітарних організацій та спільнот в захисті дітей;
3. Відповідальність за дітей;



4. Умови використання для біженців, переміщених осіб та мігрантів;
5. Сферу застосування під час інфекційних хвороб;
6. Методи запобігання шкоди пов'язаної з захистом дітей;
7. Суміжні проблеми пов'язані з гендером, неповнолітністю та екологічними міркуваннями;
8. Інтеграцію та взаємозв'язок із іншими секторами;
9. Перелік вичерпних, вимірюваних та реалістичних показників.

МСЗД ТА ІНШІ ПРИНЦИПИ

МСЗД виконується в рамках міжнародного права, в яке входять норми міжнародного права людини, гуманітарного права та прав біженців. Конвенція ООН з Прав Дитини (Convention on the Rights of the Child, CRC) - це першочерговий інструмент із реалізації прав людини, на якому базується даний документ.

Даний документ тісно пов'язаний з іншими гуманітарними нормами та є частиною Партнерства з гуманітарних норм (Humanitarian Standards Partnership, HSP). Станом на 2019 рік HSP включало в себе сім гуманітарних норм, включно з проєктом «Сфера» та Мінімально допустимими освітніми нормами (INEE). Узгоджена взаємодія членів HSP сприяє якості роботи та підзвітності гуманітарних організацій.

Даний документ також базується на Гуманітарній Хартії та Базових Гуманітарних нормах.

АДАПТАЦІЯ СТАНДАРТУ



Ці стандарти мають бути адаптовані або налаштовані під належний контекст. Деякі основні напрямки діяльності можуть бути пріоритетними або доповнюватись новими напрямками. Принципи та показники можуть бути змінені або у відповідності до ситуації, або для забезпечення поетапного їх впровадження.

Даний документ може застосовуватись на рівні установ та на міжустановчому рівні щоб:

- Планувати та складати кошторис з надання гуманітарної допомоги;
- Розробляти вимоги до якості роботи служб із захисту дітей в різних секторах;
- Розробляти загальні принципи серед різних установ, напр. в рамках координації дій щодо захисту дітей;
- Контролювати та оцінювати якість та ефективність надання гуманітарної допомоги;
- Проводити інструктаж та навчати співробітників чи партнерів;
- Розробляти плани реагування;
- Інформувати про задачі та методи захисту дітей.

СУМІЖНІ ПИТАННЯ

Багато суміжних питань цілеспрямовано розглянуто в даному документі та мають бути враховані при забезпеченні дітей гуманітарною допомогою, а саме:



1. Індивідуальні особливості дитини та фактори ризику, які відносяться до гендеру, раннього дитинства, підліткового віку, обмежених можливостей ітд.;
2. Заходи з забезпечення готівковими коштами та картками, програм мобільності та реєстрації цивільних станів громадян;
3. Ключові ризики, пов'язані із торгівлею людьми, навколишнім середовищем та спалахами інфекційних захворювань;
4. Специфічні проблеми, які існують в містах, серед біженців, внутрішньо переміщених осіб та мігрантів;
5. Превентивні міри із захисту дітей.

ПРИНЦИПИ

Десять принципів, викладених у виданні Мінімальні стандарти захисту дітей в рамках надання гуманітарної допомоги (CPMS), є основою для належного застосування та досягнення стандартів. Ці принципи повинні супроводжувати всі наші дії:

- Вживання та розвиток
- Недискримінація та інклюзія
- Участь дітей
- Найкращі інтереси дитини
- Забезпечувати безпеку людини, її гідність, права та уникати будь-яких ситуацій, в яких люди піддаватимуться подальшим порушенням
- Забезпечувати рівний доступ людей до адекватної допомоги в залежності від потреб та на умовах недискримінації



- Допомогати людям подолати фізичні та психологічні наслідки, які є результатом загрози насильства або вчиненого насильства, примусу або умисних утисків
- Допомогати людям захищати свої права
- Посилювати системи захисту дітей
- Посилювати стійкість дітей в умовах здійснення дій гуманітарного характеру

ПРИНЦИПИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ КОНВЕНЦІЄЮ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ДИТИНИ

1. Вживання і розвиток:

Гуманітарна допомога повинна зважати на гуманітарний контекст, його наслідки, а адекватна допомога повинна забезпечувати (а) реалізацію невід'ємного права дитини на життя й (б) фізичний, психологічний, емоційний, соціальний і духовний розвиток дитини.

2. Недискримінація та інклюзія:

Гуманітарні дії повинні бути проактивними в рамках визначення та роботи з причинами і явищами порушень та маргіналізації дітей; гуманітарні дії повинні прагнути забезпечити доступ кожної дитини до системи захисту дітей.

3. Участь дітей:



Працівники гуманітарних місій повинні надавати дітям час і простір для адекватної та змістовної участі дитини у прийнятті рішень, які продиктовані надзвичайними обставинами та потребують готовності та участі.

4. Найкращі інтереси дитини:

Діти мають право на те, щоби будь-які дії чи рішення щодо них ретельно оцінювалися і зважувалися, як у публічній, так і у приватній сфері.

ПРИНЦИПИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ КЕРІВНИМИ ПРИНЦИПАМИ ПРОЄКТА СФЕРА (SPHERE HANDBOOK)

5. Забезпечувати безпеку людини, її гідність, права та уникати будь-яких ситуацій, в яких люди піддаватимуться подальшим порушенням:

Гуманітарна допомога повинна надаватися у спосіб, який зменшує ризики, з якими можуть стикатися діти та їхні сім'ї, а також у спосіб, який дозволить зберігати гідність людей, котрим надається допомога.

6. Забезпечувати рівний доступ людей до адекватної допомоги в залежності від потреб та на умовах недискримінації:

Спеціалісти, які надають гуманітарну допомогу, повинні керуватися відповідними принципами та законами, щоб відвертати дії, які свідомо обмежують базові потреби дітей та їхніх сімей.

7. Допомагати людям подолати фізичні та психологічні наслідки, які є результатом загрози насильства або вчиненого насильства, примусу або умисних утисків:



Всі дії та учасники дій, спрямованих на допомогу, повинні прагнути до забезпечення більшої безпеки дітей та їхні сімей, а також сприяти власних зусиллям дітей та їхніх сімей щодо забезпечення власної безпеки і зменшення ризиків, яким піддаються діти.

8. Допомогати людям захищати свої права:

Гуманітарні дії повинні адвокатувати повагу до прав дітей та дотримання норм міжнародного права, які підтримують створення середовища захисту.

ОСОБЛИВІ ПРИНЦИПИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ СРМС

9. Посилювати системи захисту дітей:

Закони, інституції, спроможності та інші елементи систем захисту дітей повинні підсилюватися в залежності від змін політики та\або кризових ситуацій.

10. Посилювати стійкість дітей в умовах здійснення дій гуманітарного характеру:

Відповідні програми повинні розроблятися з урахуванням сильних сторін дитини, зменшувати ризики, а також підтримувати позитивні стосунки між дітьми, сім'ями та громадами.



ПРИНЦИП 1: СТАНДАРТИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЄВОЇ ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ.

Стандарти з першого по шостий щодо захисту дітей висвітлюють ключові програмні компоненти у всіх гуманітарних контекстах. Вони не замінюють сучасну політику та інструменти з цих питань.

- координація,
- людські ресурси,
- комунікації та адвокація,
- управління програмним циклом,
- управління інформацією та
- моніторинг захисту дітей

всі вони безпосередньо стосуються Основного гуманітарного стандарту з якості та підзвітності (ОГС). Забезпечення належної якості у цих шести сферах є важливим для готовності до захисту дітей та заходів реагування.

Як і всі стандарти в цьому посібнику, **СРМСпринципи**, описані в попередньому розділі, потрібно поважати та враховувати під час їх реалізації.

Стандарт 1: Координація

Органи влади, гуманітарні організації, організації громадянського суспільства та постраждале населення координують дії для своєчасного та ефективного захисту всіх потерпілих дітей.

Координація підвищує ефективність гуманітарної допомоги. Системи координації мають однакові цілі в кожній ситуації, але структура змінюється залежно від конкретної проблеми, особливостей постраждалого населення



та здатності уряду вирішувати проблеми захисту. Стандарт стосується як керівників координаційних груп, так і членів.

Стандарт 2: Людські ресурси

Послуги із захисту дітей надають персонал та партнери, які мають доведену компетенцію у своїх сферах роботи та керуються процесами та політикою людських ресурсів, що сприяють справедливому порядку роботи та заходам для захисту дітей від жорстокого поводження з боку гуманітарних працівників.

Гуманітарні організації повинні забезпечити, щоб усі працівники гуманітарних служб, що захищають дітей, розвивали свої навички та здобували досвід, необхідні для виконання їхньої роботи і щоб усі діти та члени громади були захищені завдяки дотриманню відповідної політики та процедур. Він вважає за потрібне надавати персоналу підтримку для ефективного виконання їхньої роботи.

Стандарт 3: Комунікації та адвокація

Питання захисту дітей відстоюються та поширюються з повагою до гідності дітей, зважаючи на їх інтереси та безпеку.

Ефективні комунікації та адвокація, включаючи текст, зображення, аудіо, відео та інші канали, можуть підтримати самовираження дітей, їхній захист і розширення можливостей. Комунікації та адвокація в гуманітарних контекстах повинні впливати на весь спектр носіїв обов'язків та правовласників і накласти на них відповідальність за їхні дії. Оцінка ризику повинна бути проведена до комунікації та залучення громадськості з метою виявлення та зменшення будь-яких потенційних негативних впливів на дітей, сім'ї та громад.

Standard 4: Programme cycle management



All child protection programmes are designed, planned, managed, monitored and evaluated through structured processes and methodologies that build on existing capacities and resources, address evolving child protection risks and needs, and are continuously adapted based on learning and evidence generation.

Programme cycle management is the cyclical process of designing, planning, managing, monitoring and evaluating programmes. This standard brings a child protection focus to programme cycle management by including considerations related to child development and child rights in humanitarian action.

Стандарт 4: Управління циклом програми

Всі програми захисту дітей створюються, плануються, управляються, контролюються і оцінюються відповідно до встановленого порядку і методів, які ґрунтуються на наявних можливостях і ресурсах, беруть до уваги наростаючі ризики і потреби захисту дітей і постійно вдосконалюються зважаючи на нові знання і факти.

Управління циклом програми це циклічний процес створення, планування, управління, контролю і оцінки програм. Відповідно до цього правила пріоритет захисту дітей входить до управління циклом програми і включає питання розвитку дітей і прав дітей в гуманітарній діяльності.

Стандарт 5: Управління інформацією

Оновлена інформація щодо захисту дітей збирається, обробляється/аналізується і поширюється відповідно до міжнародних принципів захисту дітей, при цьому повністю гарантується конфіденційність, захист даних і дотримання протоколів поширення інформації.



За можливості, інформацію слід поширити між відповідними особами/учасниками, щоб посилити координацію, вплинути на продумане прийняття рішення і підтримати захист інтересів. Інформацію слід збирати і поширювати лише відповідно до надійних протоколів захисту контекстуалізованих даних і поширення інформації та зі згоди/дозволу дітей, батьків чи опікунів.

Стандарт 6: Контроль за захистом дітей

Об'єктивні і вчасні дані та інформація про ризики захисту дітей збираються, контролюються, аналізуються і використовуються принциповим, безпечним і спільним способом, щоб убезпечити від використання даних і мати змогу вдатися до заходів реагування.

Контроль за захистом дітей відноситься до регулярного і систематичного спостереження (моніторингу) за ризиками захисту дітей, порушеннями і можливостями в особливому гуманітарному контексті. Мета полягає у наданні фактів, які можуть допомогти адаптувати наявні або визначити нові втручання.

ПРИНЦИП 2: СТАНДАРТИ ЩОДО РИЗИКІВ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

Цей рівень охоплює сім основних ризиків захисту дітей у гуманітарних умовах:

- Небезпеки та травми,
- фізичне та емоційне жорстоке поводження,



- сексуальне та гендерне насильство,
- Психічне здоров'я та психосоціальні розлади,
- Діти, пов'язані зі збройними силами або озброєними групами,
- Дитяча праця та
- Діти без супроводу та розлучені з родиною.

Щоб зрозуміти що є ризиком для дитини, ми повинні зрозуміти його природу та вразливість дитини до цього ризику. Вразливість дитини може зменшити її стійкість і здатність протистояти ризику. Вразливі місця можуть бути в сім'ї, громаді та/або суспільстві і можуть стосуватися власних знань, навичок, фізичного, соціального та емоційного розвитку дитини.

Ці ризики не можна розглядати окремо, тому ці сім стандартів пов'язані між собою. Завжди необхідно розглядати ситуацію у цілому, визначаючи слабкі та сильні сторони кожної дитини та її оточення.

СТАНДАРТ 7: НЕБЕЗПЕКИ ТА ТРАВМУВАННЯ(ТРАВМИ)

Усі діти та вихователі обізнані та захищені від травм, ушкоджень та смерті внаслідок фізичної та екологічної небезпеки, а діти з травмами та/або вадами отримують своєчасну фізичну та психологічну підтримку.

Гуманітарні кризи можуть збільшити кількість побутових небезпек та ризиків, а також створити нові, особливо для дітей, які переміщені в незнайоме середовище. Цей стандарт стосується запобігання та реагування на ненавмисні фізичні та екологічні небезпеки, які травмують, завдають шкоди та вбивають дітей під час гуманітарних криз. Це вимагає всебічного збору, аналізу даних та планування.



СТАНДАРТ 8: ФІЗИЧНЕ ТА ЕМОЦІЙНЕ ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ

Діти захищені від фізичного та емоційного жорстокого поведження та мають доступ до відповідних послуг з урахуванням статі, віку та інвалідності.

Жорстоке поведження – це будь-яка дія, включаючи бездіяльність, яка призводить до шкоди, потенційної шкоди або загрози заподіяння шкоди дитині. Цей стандарт стосується як запобігання, так і реакції на фізичне та емоційне насильство та нехтування, які трапляються в різних умовах, наприклад вдома, у школі та в суспільстві.

СТАНДАРТ 9: СЕКСУАЛЬНЕ ТА ГЕНДЕРНЕ НАСИЛЬСТВО (СГН)

Усі діти інформовані про та захищені від сексуального та гендерного насильства та мають доступ до послуг, орієнтованих на постраждалих, відповідно до їхньої статі, віку, інвалідності, стадії розвитку та культурного/релігійного походження.

Сексуальне та гендерне насильство є широко поширеним, але часто прихованим і недостатньо висвітленим. Усі суб'єкти гуманітарної діяльності повинні припустити, що це явище відбувається. Пом'якшення, попередження та реагування на сексуальне та гендерне насильство щодо дітей є заходами, що рятують життя, та які потребують добре скоординованої, делікатної, різноманітної реакції.

СТАНДАРТ 10: ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я ТА ПСИХОСОЦІАЛЬНІ РОЗЛАДИ

Діти та особи, що приглядають за ними, відчують покращення психічного здоров'я та психосоціального самопочуття.

Гуманітарні кризи можуть спричинити негайні та тривалі психологічні та соціальні страждання дітям та особам, які доглядають за ними. Гуманітарні організації повинні визначати пріоритетність заходів, які допомагають



зменшити страждання дітей та осіб, які доглядають за ними, сприяють їх стійкості та, за необхідності, надавати дітям спеціалізовану підтримку. Стандарт вказує на важливість підтримки на рівні громади та планування на всіх етапах розвитку дитини.

СТАНДАРТ 11: ДІТИ, ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ Збройними СИЛАМИ АБО ОЗБРОЄНИМИ УГРУПОВАННЯМИ

Усі діти захищені від залучення до військової служби та використання збройними силами чи озброєними угрупованнями, звільнені з них та ефективно реінтегровані після залучення та використання в усіх контекстах збройного конфлікту.

Діти, у тому числі дівчата, які використовуються або залучаються до збройних сил або озброєних угруповань, часто змушені бути свідками, зазнавати та вчиняти жорстоке поводження, експлуатацію чи насильство. Гуманітарні організації повинні вжити заходів для запобігання залучення та використання дітей у збройних силах, а також для подолання безпосередніх і довгострокових негативних наслідків для дітей, сімей і громад за допомогою різноманітних програм реінтеграції на рівні громад, а також підтримки звільнення всіх дітей пов'язаних з цими явищами.

СТАНДАРТ 12: ДИТЯЧА ПРАЦЯ

Усі діти захищені від дитячої праці, особливо від найгірших форм дитячої праці, які можуть бути пов'язані з гуманітарною кризою чи погіршитися через неї.

Дитяча праця – це будь-яка праця, яка позбавляє дітей дитинства, їх потенціалу та гідності. Це негативно впливає на освіту дітей та/або їхнє загальне самопочуття. Гуманітарні організації повинні об'єднатися, щоб надати цільову профілактичну підтримку дітям із групи ризику, поставити пріоритет невідкладного захисту дітей від найгірших форм дитячої праці та



надати мінімальну допомогу, щоб задовольнити нагальні потреби дітей, що працюють.

СТАНДАРТ 13: ДІТИ БЕЗ супроводу та РОЗЛУЧЕНІ З РОДИНОЮ

Треба запобігати розділенню сімей, а діти без супроводу та розлучені з сім'єю повинні отримувати догляд і захист своєчасним, безпечним, належним і доступним способом відповідно до їхніх прав та інтересів.

Діти, які перебувають без супроводу та розлучені з родиною, втрачають захист на рівні сім'ї, коли вони найбільше потребують цього. Крім емоційного розладу, розлука з родиною може не дозволити їм отримати гуманітарну допомогу та посилити інші ризики/проблеми щодо захисту. Гуманітарна допомога має сприяти зменшенню роз'єднання сімей, возз'єднанню дітей з членами сім'ї та надання якісної сімейної тимчасової допомоги, якщо це необхідно.

ПРИНЦИП 3: СТАНДАРТИ РОЗВИТКУ АДЕКВАТНИХ СТРАТЕГІЙ

Цей принцип окреслює ключові стратегії запобігання та реагування на ризики захисту дітей, викладені у Компоненті 2:

- Застосування соціально-екологічного підходу до планування захисту дітей
- Групові заходи для благополуччя дітей
- Зміцнення сімейного та доглядового середовищ
- Підходи на рівні громад
- Соціальний супровід
- Альтернативний догляд
- Правосуддя для дітей



Компонент 3 був розроблений для відображення соціально-екологічної моделі та уявлення про систем захисту дітей (див. Принцип 9), сприяючи цілісному та інтегрованому підходу до захисту дітей. У відповідних випадках стандарти Компонента 3 також узгоджуються зі стратегіями INSPIRE.

Соціально-екологічна модель допомагає визначити способи впливу факторів на взаємопов'язаних рівнях на розвиток і благополуччя дитини:

- Діти беруть активну участь у захисті та забезпеченні добробуту для себе та своїх однолітків.
- Діти в основному виховуються в сім'ях, але іноді це можуть бути й інші близькі відносини.
- Сім'ї входять в громади.
- Громади формують більш широку спільноту.

«Соціально-екологічний» підхід до захисту дітей розробляє комплексні підходи, які працюють у партнерстві з дитиною, її сім'єю, громадою та суспільством на основі соціально-культурних норм, що включає вирішення питань, пов'язаних з законодавством і політикою, адекватне фінансування, а також соціальне забезпечення та послуги реєстрації народження.

СТАНДАРТ 14: ЗАСТОСУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ДО ПЛАНУВАННЯ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

Дітям, сім'ям, громадам та суспільствам надається підтримка у справі захисту дітей та догляду за ними.



СТАНДАРТ 15: ГРУПОВІ ЗАХОДИ ДЛЯ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ДІТЕЙ

Діти отримують підтримку через доступ до групових, запланованих заходів, які (а) сприяють захисту, добробуту та навчанню та (б) надаються в рамках безпечних, інклюзивних, контекстуальних та вікових підходів.

Регулярне і послідовне залучення дітей до якісної, групової діяльності може позитивно вплинути на їх здоров'я, підвищити їх стійкість і зменшити стрес. Такі заходи сприяють захисту дітей, надаючи їм безпечний простір для навчання та самовираження, виявлення дітей, які є вразливими або зазнають шкоди, а також підтримуючи відповідні звернення//рекомендації.

СТАНДАРТ 16: ЗМІЦНЕННЯ СІМЕЙНОГО ТА ДОГЛЯДОВОГО СЕРЕДОВИЩ

Сімейне та доглядове середовища зміцнюються для сприяння здоровому розвитку дітей та захисту їх від жорстокого поводження та інших негативних наслідків несприятливих умов.

Догляд охоплює як формальні, правові так і неформальні домовленості, в яких особа, що здійснює догляд, не несе юридичної відповідальності. Втручання часто зосереджуються на підвищенні психічного здоров'я осіб, що здійснюють догляд, та психосоціального благополуччя та посиленні турботливої та захисної поведінки по відношенню до дітей.

СТАНДАРТ 17: ПІДХОДИ НА РІВНІ ГРОМАДИ

Діти живуть у громадах, які сприяють їхньому благополуччю та запобігають знущанню, зневазі, експлуатації та насильству щодо дітей до, під час та після гуманітарних криз.



Підходи на рівні громад підтримують членів громади щодо захисту дітей та забезпечення їх права на здоровий розвиток. Суб'єкти гуманітарної діяльності повинні прагнути зрозуміти існуючі можливості громади, які сприяють захисту прав дітей, безпеці, розвитку, добробуту та участі.

СТАНДАРТ 18: СОЦІАЛЬНИЙ СУПРОВІД

Діти та сім'ї, які стикаються з проблемами необхідності захисту дітей в гуманітарному контексті, мають бути ідентифіковані та направлені на вирішення за допомогою індивідуалізованого процесу соціального супроводу, включаючи пряму індивідуальну підтримку та зв'язки з постачальниками відповідних послуг.

Соціальний супровід - це підхід, що задовольняє потреби окремої дитини, якій загрожує заподіяння шкоди або яка зазнала шкоди. Дитині, її сім'ї та громаді систематично та своєчасно надається підтримка соціальним працівником через пряму підтримку та рекомендації. Соціальний супровід забезпечує індивідуальну, скоординовану, цілісну, багатосекторальну підтримку складних і часто пов'язаних проблем захисту дітей.

СТАНДАРТ 19: АЛЬТЕРНАТИВНИЙ ДОГЛЯД

Усі діти без захисту та відповідного догляду отримують альтернативний догляд відповідно до своїх прав, конкретних потреб, побажань та найкращих інтересів, віддаючи перевагу сімейному догляду та стабільним механізмам догляду.

“Альтернативна допомога ” - це догляд, що надається дітям особами, які його здійснюють і які не є біологічними батьками або звичайними первинними опікунами\значущими дорослими. Кожен контекст має різні форми альтернативної допомоги, які узгоджуються з місцевими культурними нормами, практикою, законами та політикою. Альтернативні



варіанти догляду повинні максимально базуватися на сімейних зв'язках, а їх якість має контролюватися.

СТАНДАРТ 20: ПРАВОСУДДЯ ДЛЯ ДІТЕЙ

З усіма дітьми, які контактують з формальними та неформальними системами правосуддя під час гуманітарної кризи, слід поводитися у дружній до них, недискримінаційний спосіб відповідно до міжнародних норм та стандартів та надавати послуги з урахуванням їхніх потреб та інтересів.

Криза може збільшити або змінити способи контакту дітей з системами правосуддя і надати унікальну можливість зміцнити системи, які в іншому випадку можуть протистояти змінам. Даний Стандарт включає зусилля щодо захисту дітей шляхом поліпшення змісту та застосування формального і звичайного права навіть під час кризи, а також втручання, спрямовані на виявлення та подолання ризиків, які можуть представляти системи правосуддя.

РІВЕНЬ 4: СТАНДАРТИ ПО РОБОТІ МІЖ СЕКТОРАМИ

Ризики захисту дитини тісно пов'язані з

роботою інших секторів, тому що діти мають



потреби та можливості які є актуальними для всіх широта гуманітарних дій.

Неврахування цих ризиків може призвести до неефективного використання ресурсів, додаткової шкоди або збільшення ризиків, а також до зниження результатів для дітей.

У рамках четвертого рівня захист є центром гуманітарного реагування та надає галузеві рекомендації щодо інтегрованих підходів, спільного програмування та інтеграції захисту дітей за допомогою таких стандартів:

- Продовольча безпека та захист дітей
- Засоби існування та захист дітей
- Освіта та захист дітей
- Здоров'я та захист дітей
- Харчування та захист дітей
- Вода, санітарія та гігієна (WASH) і дитина
- захист
- Притулок і поселення та захист дітей
- Керівництво табором та захист дітей

Ці стандарти слід використовувати разом із галузевими стандартами.

Спільне програмування та інтегроване програмування відбуваються на континуумі.



Організації повинні визначити відповідний підхід та міжвідомчі механізми координації в кожному контексті, і повинні враховувати:

Фаза надзвичайної ситуації (наприклад, стабільність);

- Доступність;
- Доступна потужність;
- Існуючі локальні системи;
- Механізми фінансування; тощо

Стандарт 21: Продовольча безпека та захист дітей

Усі діти, які постраждали від гуманітарної кризи, живуть у безпечних продовольчих середовищах, які пом'якшують ризики захисту дітей та реагують на них.

Відсутність продовольчої безпеки збільшує ризики захисту дітей, включаючи негативні стратегії подолання, такі як нехтування, дитячі шлюби та дитяча праця. Захист дітей можна інтегрувати в кожен із чотирьох стовпів продовольчої безпеки – доступність, стабільність та використання – для підтримки добробуту та захисту дітей.

Стандарт 22: Засоби до існування та захист дітей

Вихователі та діти працездатного віку мають доступ до належної підтримки для зміцнення засобів до існування.

Коли здатність сім'ї задовольняти основні потреби знижена, діти можуть опинитися під загрозою будь-яких форм жорстокого поводження, зневаги, експлуатації та насильства. Програми розширення економічних можливостей і засобів до існування повинні включати захист дітей, щоб



гарантувати, що заходи мають захисний вплив і не підвищують ризики заподіяння шкоди дітям.

Стандарт 23: Освіта та захист дітей

Усі діти мають доступ до якісної освіти, що захищає, є інклюзивною, сприяє гідності та участі в усіх важливих та необхідних видах діяльності.

Захист дітей та освіта тісно пов'язані. Відсутність доступу до освіти негативно впливає на самопочуття та розвиток дітей. Проблеми захисту дітей можуть перешкодити дітям отримати освіту або погіршити результати навчання. Цей стандарт надає рекомендації, які допоможуть суб'єктам освіти та захисту дітей працювати разом для підтримки добробуту та освіти дітей.

Стандарт 24: Здоров'я та захист дітей

Усі діти мають доступ до якісних медичних послуг, що відповідають їхнім поглядам, віку та потребам у розвитку.

Програми охорони здоров'я та захисту дітей відіграють вирішальну роль у забезпеченні безпеки та благополуччя дітей у гуманітарних акціях. Підтримка здоров'я дітей підвищує захисні фактори дітей, тоді як підтримка захисту дітей покращує фізичне здоров'я дітей та загальне самопочуття.

Стандарт 25: Харчування та захист дітей

Діти та особи, які доглядають за ними, особливо вагітні жінки та жінки, які годують груддю, мають доступ до безпечного, адекватного та відповідного харчування.



Дисбаланс у харчуванні та порушення прав часто посилюються під час кризи, коли особи, які доглядають, не можуть забезпечити їжу, дохід та медичну допомогу для своїх сімей. Співробітники з питань харчування та захисту дітей можуть працювати разом, щоб покращити загальні результати для дітей, особливо в ранньому дитинстві та підлітковому віці.

Стандарт 26: Вода, санітарія та гігієна (WASH) і дитина Охорона

Усі діти мають доступ до належної води, санітарії та гігієни послуги, які підтримують їх гідність і мінімізують ризики фізичного та сексуального насильства та експлуатації.

Співробітники захисту дітей та водопостачання, санітарії та гігієни повинні працювати разом, щоб забезпечити безпечні та відповідні заходи, адаптовані до потреб дітей та захищають дітей та осіб, які доглядають за ними. Співпраця може включати надання послуг WASH під час втручань СР, спільне підвищення обізнаності та зміну поведінки, зміцнення доступних, дружніх для дітей закладів WASH, заходи з контролю менструальної гігієни для дівчат тощо.

Стандарт 27: Притулок і поселення та захист дітей

Усі діти та їхні опікуни мають відповідний притулок, який відповідає їхнім основним потребам, включаючи безпеку, захист та доступність.

Належний притулок і поселення є важливими для здорових і безпечних сімей і громад. Втручання в житло та поселення повинні включати захист дітей, щоб захистити сім'ї від шкоди, пов'язаної із захистом дітей, і примусового виселення.



Стандарт 28: Керівництво табором та захист дітей

Заходи з управління табором спрямовані на потреби та проблеми захисту дітей, які постраждали від вимушеного переміщення.

Координація роботи табору та управління табором спрямовані на підтримку справедливих та гідних умов життя та доступу до послуг допомоги та захисту для біженців, внутрішньо переміщених осіб та мігрантів. Інтегрований підхід означає, що керівництво табору та працівники із захисту дітей працюють разом, щоб забезпечити, щоб заклади табору зменшували ризики захисту дітей, забезпечували можливості для значущої участі дітей та мали функціонуючі шляхи перенаправлення дітей та інших осіб, щоб повідомляти про відповідні проблеми.

МІНІМАЛЬНІ СТАНДАРТИ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ ДЛЯ ЗАХИСТУ ДИТИНИ

СТАНДАРТИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОЇ ВІДПОВІДІ

- Координація
- Людський ресурс
- Комунікації та підтримка
- Управління циклом програми



- Управління інформацією
- Моніторинг захисту дітей

СТАНДАРТИ РИЗИКІВ ЗАХИСТУ ДИТИНИ

- Небезпеки та травми
- Фізичне та емоційне жорстоке поводження
- Сексуальне та гендерне насильство
- Психічне здоров'я та психосоціальні розлади
- Діти, пов'язані зі збройними силами або збройними групами
- Дитяча праця
- Діти без супроводу та розлучені з родиною

СТАНДАРТИ РОЗРОБКИ АДЕКВАТНИХ СТРАТЕГІЙ

- Соціально-екологічний підхід до програмування захисту дітей
- Групові заняття для благополуччя дитини
- Зміцнення родинного середовища та середовища піклування
- Підходи на рівні громади
- Ведення справ
- Альтернативний догляд
- Справедливість для дітей

СТАНДАРТИ РОБОТИ В СЕКТОРАХ

- Продовольча безпека та ЗД
- Засоби до існування та ЗД
- Освіта та ЗД
- Здоров'я та ЗД
- Харчування та ЗД



- Водопостачання, санітарія та гігієна та ЗД
- Притулок і поселення & ЗД
- Керівництво табором і ЗД

